

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
914-11

meddelad i Stockholm den 22 mars 2012

KLAGANDE

Utbildningsnämnden i Stockholms kommun

Ombud: AA

Stadsledningskontoret, Juridiska avdelningen
105 35 Stockholm

MOTPART

Datainspektionen
Box 8114
104 20 Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Stockholms dom den 25 januari 2011 i mål nr 6807-09

SAKEN

Tillämpning av personuppgiftslagen

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen avslår överklagandet.

YRKANDEN M.M.

Utbildningsnämnden i Stockholms kommun yrkar i första hand att Högsta förvaltningsdomstolen med ändring av kammarrättens dom tillåter nämnden att behandla personuppgifter genom kameraövervakning inomhus i Bromma

Dok.Id 117802

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

Mål nr
914-11

gymnasium även efter kl. 8.00 och före kl. 17.00 måndag till fredag ordinarie skoldagar i enlighet med nämndens önskemål. I andra hand yrkar nämnden att Högsta förvaltningsdomstolen med ändring av kammarrättens dom gör en individuell prövning av vilka kameror som kan tillåtas i enlighet med förstahandsyrkandet. Till stöd för sin talan anför nämnden bl.a. följande. Kameraövervakningen är klart motiverad i förhållande till det integritetsintrång som eventuellt kan uppkomma. Kameraövervakningens syfte står således i rimlig proportion till de övervakades intresse av en fredad och privat sfär.

Datainspektionen anser att överklagandet ska avslås.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Den i målet aktuella kameraövervakningen omfattas av personuppgiftslagen (1998:204). Vilka regler i lagen som måste tillämpas beror på hur uppgifterna hanteras. Ska uppgifterna ingå i en strukturerad samling av personuppgifter, t.ex. i en databas eller ett ärendehanteringssystem, måste i princip alla regler i lagen beaktas. Är det däremot fråga om behandling av personuppgifter som inte ingår i eller är avsedda att ingå i en samling av personuppgifter som har strukturerats för att påtagligt underlätta sökning efter eller sammanställning av personuppgifter följer av 5 a § första stycket att flertalet regler i lagen inte behöver tillämpas. Enligt andra stycket samma paragraf får emellertid en sådan behandling inte utföras, om den innebär en kränkning av den registrerades personliga integritet.

Vad beträffar den nu aktuella kameraövervakningen är det ostridigt fråga om behandling av personuppgifter i s.k. ostrukturerat material. Den grundläggande förutsättningen för tillämpning av undantagsregeln i 5 a § första stycket är således uppfylld. Frågan i målet är därför endast om behandlingen innebär en kränkning i den mening som avses i paragrafens andra stycke.

I förarbetena uttalas bl.a. följande. Den aktuella bestämmelsen syftar till att skydda den enskilde mot att hans eller hennes personuppgifter missbrukas. Det ligger i sakens natur att tillämpningen får bygga på en intresseavvägning där den

registrerades intresse av en fredad, privat, sfär vägs mot andra motstående intressen i det enskilda fallet. Som utgångspunkt för bedömningen av om en behandling av personuppgifter innebär en kränkning av den registrerades personliga integritet kan tas bestämmelserna om grundläggande krav i 9 § och om när behandling av personuppgifter är tillåten i 10 § personuppgiftslagen. Har dessa bestämmelser följts, trots att de i och för sig inte är tillämpliga på behandlingen, kan behandlingen inte betraktas som en kränkning. Bedömningen av vad som är en kränkning ska inte göras schablonartat enbart utifrån vilka uppgifter som behandlas utan måste även ta sin utgångspunkt i t.ex. vilket sammanhang uppgifterna förekommer, för vilket syfte de behandlas, vilken spridning de har fått eller har riskerat att få samt vad behandlingen kan leda till (prop. 2005/06:173 s. 25 ff.).

Vid bedömningen av huruvida en kameraövervakning kan anses vara kränkande eller inte bör hänsyn således tas till bl.a. syftet och behovet av övervakningen, vilken plats som övervakas, vilka som har tillträde till platsen, vilken information som lämnas om övervakningen, hur länge det inspelade materialet sparas och vem eller vilka som har tillgång till det (HFD 2011 ref. 77). Även andra faktorer kan behöva beaktas. När det – som i det nu aktuella fallet – är fråga om kameraövervakning på en arbetsplats kan t.ex. arbetsmiljöaspekter ha betydelse för bedömningen.

I likhet med underinstanserna finner Högsta förvaltningsdomstolen att kameraövervakning av lektionssalar, korridorer, bibliotek, uppehållsrum och liknande i en skola under skoltid generellt sett måste betraktas som ett intrång i de registrerades integritet. För att en sådan övervakning inte ska vara kränkande i den mening som avses i 5 a § personuppgiftslagen bör det därför krävas att det i det enskilda fallet står klart att det finns ett påtagligt behov av övervakningen och att detta väger tyngre än den enskildes intresse av att inte bli övervakad.

Vid den intresseavvägning som ska göras beträffande den nu aktuella kameraövervakningen finner Högsta förvaltningsdomstolen att utredningen inte

Mål nr
914-11

ger anledning att göra någon annan bedömning än den som kammarrätten har gjort. Överklagandet ska därför avslås.

Susanne Billum

Nils Dexe

Henrik Jermsten

Anita Saldén Enérus

Erik Nymansson

Charlotta Berglund

Föredragande justitiesekreterare

Avd. II

Föredraget 2012-03-07